

קה:

המקבל שדה מחבירו פרק תשיעי בבא מציעא

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

בל שנחבאת בחיובנה. תימה אמאי קרי אין כמו רע לפי שאינה נחבאת נאגרופו והלא היא רומת מחמיהן: על אדם שבהו רע שיבדו להסיטו טמא. תימה אמאי אין כמו רע שאין יכול להסיטו אמאי טמא הלל יעמא התמתן לעליון ועוד הטומאה בחיבורים הוא ועמא טומאת שבעה כדאמר בפרק אין מעמידין (ע"ז) דף לו: וסו' וי"ל כגון שמתחן נכרי שאינו מקבל טומאה וטמא העליון מעומאה דאורייתא א"כ אפילו התמתן ישראל וכגון שזוכין הרבה בגדים דעומאה בחיבורים לא מטמא אלא אדם אחד או נגד אחד אכל שני אין טמא אלא טומאת ערב ואין מטמא אדם וכלס ואפילו יעמא טומאה מדרבנן כמו שפי' ר"י בפ"ק דשבת (דף י"ז.) גבי מרדע מ"מ שלטי לא הוי אלא ראשון ולא יעמא אדם: מטפחת שיהו ר"ח גרים של למס וכן נראה דלא אשכחן שנתנין תפילין במטפחת כי אם כנים או בחיק: ארבעת סאין לכור. פי' במקום שראוי לנמות כור ולא גדל רק ארבע סאין דהייט כדי נפילה דמקום שזרעית ד' סאין רגילות לנמות כור ובשני דר' אמי דרין לזרע ח' סאין לנמות כור ובסמוך גבי לקט מיירי כנור זרע: ו

ל א ב ג ד ה ו ז ח ט י
 תמאלי משכב ומושב
 הלכה ז' סמך עשין רמב"ן
 לא ד ה ו ז ח ט י
 הלכות טומאת מת
 הלכה ז'
 ז' ח ט י ס טו סז סח סט
 תפילה הלכה ז' סמך
 עשין ט' טו טז טז טז טז
 חל ונהיה [כך אלפס סס
 ובהלכות תפילין עה.]
 לר י ב מ"י פ"ד הלכות
 תמנת עניי הלכה
 ז'
 ל א ב ג ד ה ו ז ח ט י
 עשין ט' טו טז טז טז טז
 סמך טו טז טז טז טז טז
 סמך טו טז טז טז טז טז

מוסף רש"י
 מנכה. מחסר ובחובו כב
 ו.

עלו. זו וטהור לאילן שכחו רע או לטובה ענף אילן שכחה רע: עמא. הטהור שזימן שהאילן או הסוכה כחה רע נכפתת תחתיהן וכדו העליון על התחתון ושטן עליו מכוון של עליון וזין זכ ששטן על הטהור וזין טהור ששטן על הזו טמא: שאין בעיקרו לחוק. דבחו רובע הקב: שנחבאת (א) בחיובנה. שנטמנת בלחיותה שהאוחז בה טומנה בכף ידו: המהלך כנים הפרס. שדה שגמרש בה קבר חשו לעגס כשעורה שמתמא דבגוע ובמשא ארזו מטמא צהאל והיו שם אכנים שאינן תקועות וקבועות בלחך והן נסוות מתחת העובר עליהן ועלם כשעורה ניסת מכוון. או רכב"ו מי שרואה לאכול טהרות על אדם או בהמה שכוון רע והולכיהו עליהן טמא הרכב לא מביע"א נרכב דעמא דגלאו היסט אכנים נמי טמא המהלך בבית הפרס אלא חף הרכב טמא דכיון דכח התמתן רע מתחת משא העליון ניספו והרי כאלו מסיטו הוא וכח התמתן אינו מועיל להזילו אלא"כ כמו יפה אכל אם היה כמו יפה לא חשיב משא העליון ואינו כמקטור: נוקטוס. זו לו: ארבעה קבין. הוי שיעור משוי: מפילין לחורו. שאין כוננן מונע מלהתכוין לכו: רוללות. מתמעכות תחת המשא: ואם לאו. שהוא קל או שאינו מוטל עליהן: באיזה משאוי. הוי רליעה: במקום תפילין. אלא תפילין של יד: אפילו מטפחת שלהן. שכורכין בה תפילין בלילה: אסור. להניח לשם משאוי על הראש בשעה שתפילין נתקומן מנוחין: וכמה. יהא במשאוי ויהא אסור להניחו על הראש אליב"א דר' שילא: ריבועא דריבועא. רביע ליתרא. דבר מועט הוא: סיד' סאין [זרע] לכור. לזית קרקע כור והוא אלף ותמש מאות אמה אורך של ג' אמה רוחב דחצר המשכן הוי סאמיס והוא מאה על ג' וכור ג' סאין וזין מרובע וזין ארוך וקצר לפי חשבון זה שיעורו: אסכר'א לך. ללא דרבי אמי פליג דדרבי יוחנן רביה אלא שהעולם מחלקלך והולך: צימ' ר' יוחנן הוה שמינה ארעא. ודיו לזית כור ד' סאין ובשני דר' אמי כנר הוכחה וזריכה ח' סאין: הרוח שפזורה אס' העומרים. בשדה ויפסו את הלקט של עניים המפורז בשדה ואין ידוע כמה לקט היה שם למטה מן העומרים

(א) זין פ"ד ומ"א.
 (ב) הלכות פ"ה ומ"ו.
 (ג) פ"ה פ"ה ומ"א.
 (ד) נפ"א: ניסת מכוון אפילו הוא מהלך על גבי אכנים או רוכב ורכב. (ה) נ"א ד' סאין לזית כור קרקע זרע ועין רש"י.

הגהות הב"ח
 (א) נ"א שנחבאת באחיובנה מן התם המהלך בבית הפרס על גבי אכנים שאינו יכול להסיטו על האדם ועל הסמך שטמן יפה טהור: על גבי אכנים שיל: (ב) שם מפשילין כ"ל וזאת י' נחמק: (ג) ש"י ד"ה שנחבאת באחיובנה וכו' בשארזח בה:

הגהות הגר"א
 (א) נ"א סאין ל"ל קבין: (ב) ר"ש ד"ה רובע דבגלא רוב כ"י אלא אכמיס כתב רוב הגמות של אמה העיר ובגמרא ה"א ש' רובע דבגלא:

דבי שילא אמרו אפילו מטפחת שלהן אסור להניח על הראש שיש בו תפילין וכמה אמר אביי אפילו רבעא דרבעא דפומבדיתא: אמר ר' יהודה מאי קצבה בכרי אלא אם יש בו כדי נפילה: וכמה כרי נפילה ר' אמי אמר רבי יוחנן ארבעה ו' סאין לכור רבי אמי דיליה אמר שמונת ו' סאין לכור אמר ליה ההוא סבא ארבע סבא בר אבוב אסברה לך בשני דרבי יוחנן הוה שמינה ארעא בשני דרבי אמי הוה כחישא ארעא תנן התם ה' הרוח שפזורה את העומרים אומדים אותה כמה לקט ראויה לעשות ונותן לעניים רשב"ג אומר נותן לעניים כדי נפילה וכמה כדי נפילה כי אתא רב דימי אמר ר' אלעזר ואיתימא ר' יוחנן ארבעת קבין לכור בעי רבי ירמיה לכור זרע או לכור תבואה למפולת יד או למפולת שוורים ת"ש דכי אתא רבין א"ר אבוב א"ר אלעזר ואמרי לה אמר ר' יוחנן ארבעת קבין לכור זרע ועדיין תיבעי לך למפולת יד או למפולת שוורים תיקו: מתני' המקבל שדה מחבירו ואלה חגב או נשדפה אם מכת מדינה היא מנכה לו מן חבורו אם אינה מכת מדינה אין מנכה לו מן חבורו ר' יהודה אומר אם קיבלה הימנו במעות בין כך ובין כך אינו מנכה לו מחבורו: גמ' ה"ד מכת מדינה אמר רב יהודה כגון דאישדוף רובא דבאגא עולא אמר כגון שנשדפו ארבע שדות מארבע רוחותיה אמר עולא בעו במערבא נשדף תלם אחד על פני כולה מאי נשתייר תלם אחד על פני כולה מהו אפסיקא בירא מאי אפסחא מאי

שמין אוחז ב"ד הולכין עליה ושמן כמה לקט שדה זו ראויה להעשות בכל שנה: רשב"ג אומר. אין הדבר כריך אומד כנר קצוב כדי נפילה ועומד ונותן לעניים כדי נפול לקט הקצוב. ולקמן מפרש לה: לכור זרע. לשדה שזרע בה כור או לשדה שלוקט בה כור תבואה. ואם תמלא לומר לכור זרע: למפולת יד או למפולת שוורים. יש מקום שזרעין את התבואה ביד יש מקום שנותנין הזרע בעגלה מנוקבת ומולכין השוורים את העגלה על המתריפה והזרע הוא נופל והולך והרכב זרע כריך למפולת שוורים יותר ממפולת יד. וקא מביע"א לן לשדה של זרע כור למפולת יד שלה שיערנו בלקט שלה ארבעת קבין או לכור זרע למפולת שוורים: מתני' מכת מדינה. מפרש בגמ'. והא לימא אלא בחכמתה דאי בקבלנותא מאי מנכה איכא מה שימלאו יתלוקו: אינו מנכה. דלמר לו מולך גרס: בין כך ובין כך. אפילו היא מכת מדינה אינו מנכה שעל המעות לא נגורה גזירה הלכך לא עליה היתה פורענות זו: גמ' רובע דבגלא. [א] רוב הנקעה זו בחוכה: נשדף תלם אחד. ולא יותר משדות שהן סביבותיה ואחוז תלם כל סביבות שדה זו: תלם. שדות המענה: נשפיר תלם אחד. כל סביבותיה שלא נשדפו שדות סביבותיה נשדפו וגם זו נשדפה: מהו. מי אמרין דכיון דנשפיר תלם אחד על פני כולה שלא לקחה אין זו מכת מדינה אלא מזלו או דלמא האי שורא לאו כלום היא: איפסיק בירא מהו. אם היו ארבע שדות שהן סביבותיה גורות ושאר שדות סביב נשדפו מי אמרין ד' שדות סביבותיה לא נשדפו או דילמא אמר ליה אם היו זרועות חף הם נשדפו: איפסיק בירא. שדה כור הפסיק בין השדות לו: אפסחא. היו אותן סביבותיה זרועות שחם למאלל בהמה ולא נשדפו וכן הפסיקו בין השדות לו: מאי